

De Dinsdagconferentie op 14 mei 2019 over Etty Hillesum komt plotseling voor Frits Heiting. Hem is gevraagd om een week eerder zijn conferentie te houden vanwege ziekte. Zijn conferentie heeft als titel: **Groei in Geloof**. Frits heeft zijn conferentie in drie delen ingedeeld. De citaten komen uit verscheidene boeken van Etty Hillesum

I GESCHIEDENIS

thuis

geboren 15 jan 1914 in Middelburg in een niet-religieus gezin.

Vader Louis, leraar klassieke talen, rector van het gymnasium te Deventer.

Moeder Rebecca gevlucht uit Rusland. Chaotisch huishouden met veel ruzie. *Het was er koud en ongezellig. We leefden langs elkaar heen.*

Etty leed aan stemmingswisselingen. Broers Jaap (arts) en Mischa (piano), beiden psychiatrische patiënten

Amsterdam studie rechten. Vele relaties o.a. Met Julius Spier. 'Gezelschapsdame' bij weduwnaar Han Wegerif (25 jaar ouder). Studie Slavische talen (door de oorlog afgebroken). Lerares Russisch.

II DAGBOEKEN 8.3.1941 – 13 10.1942;

- Dit ene wordt me steeds duidelijker: dat jij ons niet kunt helpen, God; maar dat wij jou moeten helpen, en met dat laatste helpen wij onszelf.

Ik zal je alle bloemen brengen die ik op mijn wegen tegenkom.

Je zult het heus zo goed mogelijk bij me hebben.

Ik kan nergens voor instaan, maar de bedoeling is prima, dat merk je wel.

- Vanmiddag zei ik plotseling tot mezelf: Als je dan beweert in God te geloven, dan moet je ook consequent zijn, dan moet je je helemaal overgeven.

Ik was even zo loodzwaar van treurigheid, dat ik meende nooit meer vrolijk te kunnen worden.

- Heer, Ik heb alleen nog maar behoefte om met jou te spreken.

Ik heb de mensen zo verschrikkelijk lief, omdat ik in ieder mens een stuk van jou liefheb.

- Ook na de moeilijkste ogenblikken stijgt het steeds opnieuw als een kleine verwarmende golf in mij op: Wat is het leven toch mooi, mijn God. Het is een onverklaarbaar gevoel en vindt ook geen steun bij de realiteit. Maar er is toch ook nog een andere realiteit dan die men in de krant vindt, en in de gedachteloze en verhitte gesprekken van opgeschrikte mensen?

III BRIEVEN UIT WESTERBORK (Etty werkt hier als lid van de Joodse Raad.)

Ik heb niet het gevoel dat ik van mijn vrijheid beroofd ben. In wezen kan toch ook niemand me kwaad doen? Over de Joodse Raad:

- *Ze zien het niet, mijn God, dat alles hier drijfzand is, behalve jij. Haast bij niemand van degenen met wie ik werk wordt de innerlijke horizon verruimd door het lijden van deze tijd. Ze haten, ze intrigeren, en ze zijn nog eerzuchtig in hun baantjes.*
- *Het is nooit meer goed te maken dat één gedeelte der Joden meehelpt, om de overgrote rest weg te transporteren.*